

POSTANOWIENIE

Dnia 17 grudnia 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tomasz Artymiuk

w sprawie **J. M. i T. Z.**

oskarżonych z art. 193 k.k.,

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 17 grudnia 2021 r.,

kasacji wniesionych przez obrońcę oskarżonych

od wyroku Sądu Okręgowego w R.

z dnia 1 grudnia 2020 r., sygn. akt V Ka (...),

utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w G.,

z dnia 16 czerwca 2020 r., sygn. akt II K (...),

na podstawie art. 531 § 1 k.p.k. w zw. z art. 530 § 2 k.p.k. i art. 429 § 1 k.p.k. w zw.

z art. 523 § 2 k.p.k.

postanowił:

- 1. pozostawić obie kasacje bez rozpoznania;**
- 2. obciążyć oskarżonych kosztami postępowania kasacyjnego, w tym jego wydatkami w kwocie 20,00 (dwadzieścia) zł, w częściach na nich przypadających.**

UZASADNIENIE

Kasacje wniesione w niniejszej sprawie są niedopuszczalne z mocy ustawy. Stosownie do treści art. 523 § 2 k.p.k. kasację na korzyść można wnieść jedynie w razie skazania oskarżonego za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe na karę pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania. Wyjątki od tej

reguły stanowią wypadki wskazane w art. 523 § 4 pkt 1 k.p.k., tj., kiedy kasacja strony została wniesiona z powodu uchybień wymienionych w art. 439 k.p.k. oraz w art. 521 § 1 i 2 k.p.k., a więc w wypadku kasacji podmiotów nadzwyczajnych – Prokuratora Generalnego lub Rzecznika Praw Obywatelskich od każdego prawomocnego orzeczenia sądu kończącego postępowanie oraz Rzecznika Praw Dziecka od każdego orzeczenia sądu kończącego postępowanie, jeżeli przez wydanie orzeczenia doszło do naruszenia praw dziecka.

Co więcej w orzecznictwie zasadnie przyjęto, że kasacji na korzyść strona nie można wnosić także w razie warunkowego umorzenia postępowania karnego, a więc dyspozycją przepisu art. 523 § 2 k.p.k. nie są objęte przypadki prawomocnego skazania, jeżeli takiemu skazaniu nie towarzyszy jednocześnie prawomocne orzeczenie o wymierzeniu kary bezwzględnej pozbawienia wolności (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 18 listopada 2020 r., IV KK 328/20), chyba że – jak to zasygnalizowano wyżej – podniesiony został zarzut z kategorii przewidzianej art. 439 k.p.k.

W realiach przedmiotowej sprawie kasacje wniósł obrońca oskarżonych od wyroku Sądu drugiej instancji, którym utrzymano w mocy wyrok Sądu pierwszej instancji umarzający warunkowo postępowanie wobec J.M. i T.Z. na okres roku próby. Jednocześnie w przedmiotowej sprawie nie podniesiono uchybień z katalogu bezwzględnych przyczyn odwoławczych o czym przekonuje zarówno treść zarzutów sformułowanych w *petitum* kasacji, jak i argumentacja zawarta w jej pisemnych motywach.

Mając powyższe na względzie analizowane kasacje nie powinny zostać przez Sąd odwoławczy przyjęte, a wobec ich wadliwego przyjęcia zarządzeniem z dnia 14 kwietnia 2021 r. (k. 344), Sąd Najwyższy był zobligowany do pozostawienia tych nadzwyczajnych środków zaskarżenia bez rozpoznania stosownie do treści art. 531 § 1 k.p.k.

Kierując się powołanymi względami postanowiono jak na wstępie, obciążając skazanych kosztami postępowania kasacyjnego (art. 637a k.p.k. w zw. z art. 636 § 1 k.p.k. i art. 637 § 1 k.p.k.).

